

Якщо смерть біля тебе стане,
Одягаючи день у пільму,
Ти візьми моє серце, коханий,
Хай допоможе серцю твоєму.

Будеш жити довго й щасливо,
Наче в добрій казці старій.
— Тут відторгнення неможливе, —
Дивуватимуться лікарі.

У дітей твоїх виростуть діти,
І сплинуть роки, як вода.
Що моє воно — ти й не помітиш,
А воно про це — не згада...

1981

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.